

ÚŘEDNÍ LIST

Československé republiky

Částka 132.

V Praze dne 24. října 1952.

Cena Kčs 4.50.

OBSAH:

305. Vyhláška ministerstva vnitra o výbušninách.

305.**VYHLÁŠKA
ministerstva vnitra**

ze dne 20. října 1952

o výbušninách.

Ministerstvo vnitra stanoví v dohodě s ministerstvy národní bezpečnosti, národní obrany, chemického průmyslu, stavebního průmyslu, všeobecného strojírenství, paliv a energetiky, hutního průmyslu a rudných dolů a jednotnou odborovou organizací a po slyšení Československé pojišťovny, národního podniku, podle § 6 odst. 1 vládního nařízení č. 1/1952 Sb., o hořlavínách a výbušninách:

Část I.**Všeobecná ustanovení.****§ 1.****Účel úpravy.**

Při výrobě výbušnin a při zacházení s nimi je třeba odborné znalosti a zvláštní opatření v zájmu bezpečnosti lidí a majetku; dále je nutno dbát o to, aby se výbušniny nedostaly do rukou osob nepovoláných. Je proto třeba zajistit předpoklady účinné ochrany před škodami, které by vznikly nesprávným zacházením s výbušninami a s předměty je obsahujícími nebo zneužitím těchto nebezpečných látek a předmětů.

§ 2.**Rozsah platnosti.**

(1) Tato vyhláška se vztahuje na všechny látky tuhé a tekuté, které podle technických pravidel mají vlastnosti výbušnin (trhaviny, třaskaviny, střeliviny a pod.).

(2) Co jest stanoveno o výbušninách, platí obdobně o předmětech obsahujících výbušniny (rozbušky, střelivo a pod.), není-li stanoveno jinak.

(3) V pochybnostech, zda látka je výbušninou nebo zda předmět obsahuje výbušninu, rozhoduje ministerstvo chemického průmyslu (§ 77).

§ 3.**Schválení výbušnin.**

(1) Vyrábět, zpracovávat, uvádět do oběhu, nabývat, uskladňovat, přepravovat a používat lze jen ty druhy výbušnin, jež byly schváleny ministerstvem chemického průmyslu, a pokud jde o předměty obsahující výbušniny, ministerstvem všeobecného strojírenství (schválené výbušniny). Ve schvalovacím výměru musí být vedle názvu a chemického složení výbušniny určeny podmínky pro její výrobu, zpracování, balení, přepravu, uskladňování, používání a ničení.

(2) Výrobní ministerstvo může výjimečně povolit, aby se přechodně a na zkoušku používalo výbušnin, u nichž povolilo pouze pokusnou výrobu (§ 9).

§ 4.**Výbušniny v hornictví.**

V podnicích podléhajících dozoru orgánů veřejné báňské správy (dále jen „v hornictví“) lze používat jen těch druhů výbušnin, jež byly k tomu účelu zvláště schváleny ústředním orgánem veřejné báňské správy.

§ 5.**Všeobecná povinnost opatrnosti.**

Každý, kdo zachází s výbušninami, je povinen počínat si tak, aby nezpůsobil výbuch, požár nebo jinak nepoškodil nebo neohrozil lidské zdraví, život nebo národní majetek a jiné národohospodářské hodnoty.

§ 6.**Opatření proti výbuchu a požáru.**

Při výrobě a zpracování výbušnin, jakož i při jiném zacházení s nimi je nutno učinit všechna opatření potřebná k zamezení výbuchu a k zamezení a zdolání požáru.

§ 7.**Zákaz kouření a zacházení s otevřeným ohněm.**

(1) Ve všech prostorech, v nichž se vyrábějí, zpracovávají, uskladňují, dávají do oběhu nebo používají výbušniny a v jejich přímé blízkosti je zakázáno kouření a jakékoli zacházení s otevřeným ohněm a nekrytým světlem nebo s rozpálenými předměty.

(2) Zápalky, zapalovače nebo jiné předměty a látky

snadno vznětlivé se nesmějí přinášet do prostorů uvedených v předchozím odstavci.

(3) Zákazy uvedené v odstavcích 1 a 2 se vyznačí na vhodných místech dobře viditelným nápisem.

Část II.

Výroba výbušin.

§ 8.

Oprávnění k výrobě výbušin.

Vyrábět (připravovat) a zpracovávat výbušiny smějí jen národní podniky určené příslušným výrobním ministerstvem.

§ 9.

Pokusná výroba výbušin.

Pokusně vyrábět a zpracovávat nové výbušiny lze jen s povolením výrobního ministerstva.

§ 10.

Výroba výbušin pro účely studijní.

Výrobu výbušin pro účely studijní nebo vyučovací může povolit ministerstvo chemického průmyslu.

Část III.

Odbyt výbušin.

§ 11.

Distribuce výbušin.

Distribuci výbušin obstarává výrobní ministerstvo svou hlavní správou odbytu, a pokud jde o střelivo do ručních stříelných zbraní a bezdýmný a černý lovecký prach, ministerstvo vnitřního obchodu. Tato ministerstva mohou distribuci výbušin obstarávat i jiné organizace nebo jiný orgán v oboru své působnosti.

§ 12.

Odběr výbušin.

(1) Spotřebitelé výbušin smějí odebírat výbušiny zásadně jen ze skladů určených ministerstvem obstarávajícím distribuci výbušin (§ 13).

(2) Podniky, které při své činnosti používají značného množství výbušin, mohou je podle povolení okresního oddělení veřejné bezpečnosti prodat nebo jiným způsobem převést na oprávněné drobné spotřebitele.

Část IV.

Uskladňování výbušin.

§ 13.

Obchodní sklady.

Ministerstvo, které obstarává distribuci výbušin (§ 11), může k tomu účelu zřídit skladiště nebo sklad (soubor skladišť) výbušin nebo může pověřit uskladňováním výbušin svou odbytovou organizací nebo jiný orgán.

§ 14.

Přechodné uskladňování u spotřebitele.

Výbušiny odebrané podle odběrního průkazu (§ 23) lze přechodně uskladňovat po dobu, než dojde k jejich spotřebě podle odběrního průkazu.

§ 15.

Uskladňování v jiných případech.

K uskladňování výbušin v jiných případech, než které jsou uvedeny v §§ 13 a 14, zejména i k přechodnému uskladnění výbušin převzatých k přepravě, je třeba povolení okresního oddělení veřejné bezpečnosti.

Část V.

Přeprava výbušin.

§ 16.

Povolení k přepravě výbušin.

(1) Výbušiny lze přepravovat jen podle povolení okresního oddělení veřejné bezpečnosti.

(2) Byl-li odběr výbušiny povolen, není třeba povolení podle předchozího odstavce, přepravují-li se výbušiny na místo jejich spotřeby nebo uskladnění; přepravce je však povinen na vyzvání předložit odběrní průkaz orgánu národní bezpečnosti.

(3) Výbušiny, které jsou předmětem vývozu, dovozu nebo průvozu, musí být za dopravy opatřeny průvodním listem (povolením k vývozu, dovozu, průvozu), který vydává ministerstvo národní bezpečnosti.

§ 17.

Odpovědný průvodce.

(1) Výbušiny musí za přepravy provázet odpovědný průvodce.

(2) Odpovědného průvodce nákladu výbušin schvaluje okresní oddělení veřejné bezpečnosti.

(3) Schválení průvodce přepravovaného nákladu výbušin se nevyžaduje, provází-li přepravu nákladu výbušin osoba mající povolení k odběru přepravovaných výbušin.

§ 18.

Vývoz, dovoz a průvoz výbušin.

(1) Vyvážet a dovážet výbušiny mohou jen organizace (společnosti) určené ministerstvem zahraničního obchodu.

(2) Ministerstvo národní bezpečnosti může stanovit, které výbušiny nelze vyvážet, dovážet nebo provázet.

§ 19.

Balení a označení výbušin.

Výbušiny lze přepravovat jen tehdy, jsou-li bezpečně baleny a řádně označeny.

§ 20.

Přeprava rozbušek a bleskovic.

Při přepravě musí být rozbušky a bleskovice bezpečně odděleny od sebe i od ostatních výbušin.

§ 21.

Další úprava balení a přepravy výbušin.

Další ustanovení o balení a přepravě výbušin obsahuje příloha A k této vyhlášce.

§ 22.

Přeprava výbušin po železnici, poštou, na veřejné silnici, plavidly nebo letadly.

Zvláštní předpisy o přepravě výbušin po železnici, poštou, na veřejné silnici, plavidly nebo letadly (pře-

pravní řády, poštovní řád, pravidla silničního provozu a j.) zůstávají nedotčeny.

Část VI.

Používání výbušin.

§ 23.

Odběrní průkaz.

(1) Výbušiny — s výjimkami uvedenými v § 26 — smí odebírat od oprávněného dodavatele pouze ten, kdo obdržel povolení k odběru výbušin (odběrní průkaz). Útvary československé branné moci a orgány vojenské správy, jakož i útvary a orgány národní bezpečnosti a pohraniční stráže nepotřebují odběrního průkazu.

(2) Odběrní průkaz vydává okresní oddělení veřejné bezpečnosti, v jehož obvodu se má výbušiny použít.

(3) Odběrní průkaz se smí vydat jen v případech, v nichž je prokázána potřeba odběru a není obavy ze zneužití. Zpravidla se smí vydat pouze podnikům, družstvům a zařízením socialistického sektoru, úřadům a jiným orgánům státní správy.

(4) Odběrní průkaz je nepřenosný a kdykoli odvolatelný.

(5) Vzory odběrních průkazů vydá ministerstvo národní bezpečnosti.

§ 24.

Použití ochranné výbušiny.

(1) Výbušiny se smí použít zásadně jen k tomu účelu, který je uveden v odběrním průkazu. K jinému účelu lze výbušiny použít jen výjimečně (na př. při ohrožení lidských životů nebo mimořádném ohrožení hospodářských hodnot).

(2) Použije-li se výjimečně výbušiny k jinému účelu, než který je uveden v odběrním průkazu, nebo dojde-li ke ztrátě nebo ke zkáze výbušin, je odběratel povinen to neprodleně oznámit orgánu veřejné bezpečnosti, který vydal odběrní průkaz.

§ 25.

Nespotřebované odebrané výbušiny.

(1) Nespotřebují-li se odebrané výbušiny ve stanovené době, jest odběratel povinen oznámit to nejpozději v poslední den lhůty orgánu veřejné bezpečnosti, který vydal odběrní průkaz; při tom odběratel může žádat o prodloužení lhůty.

(2) Neprodlouží-li orgán veřejné bezpečnosti lhůtu ke spotřebě výbušin nebo odvolá-li povolení k jejich odběru, je odběratel povinen odeslat výbušiny na místo a ve lhůtě, které určí orgán veřejné bezpečnosti, jenž vydal odběrní průkaz.

§ 26.

Převod výbušiny bez odběrního průkazu.

Odběrního průkazu na výbušiny není třeba k nákupu nebo k jinému způsobu převodu:

- a) bezdýmného nebo černého loveckého prachu, loveckého střeliva a zápalek k zhotovení loveckého střeliva od oprávněného podniku; platí tu předpisy o nákupu a o jiném způsobu převodu střeliva;
- b) zápalnic a palníků.

§ 27.

Ohňostrojné výrobky.

Nákup a jiný způsob převodu některých ohňostrojných (pyrotechnických) výrobků, jakož i uskladňování těchto výrobků v prodejnách a jejich příručních skladech upraví ministerstvo národní bezpečnosti.

§ 28.

Ničení výbušin.

(1) Ničení výbušin smějí provádět jen pyrotechnici a střelmistři.

(2) Ničení výbušin se smí provádět jen na místech a za podmínek, jež určí okresní oddělení veřejné bezpečnosti.

(3) Při ničení výbušin se musí postupovat tak, aby nedošlo k ohrožení lidí a majetku.

(4) Národní podniky, jež výbušiny vyrábějí, jsou povinny dodat spotřebiteli podrobný návod na ničení jednotlivých druhů výbušin, schválený ministerstvem chemického průmyslu. Tento návod je pro spotřebitele závazný.

Část VII.

Provádění trhačích prací.

§ 29.

Střelmistři a techničtí vedoucí.

(1) Trhačí práce s výbušinami a práce spojené s přípravou a prováděním ohňostrojů smějí provádět jen státně spolehlivé osoby, starší 18 let, jimž byl vydán průkaz způsobilosti k výkonu střelmistrovských prací (střelmistrovský průkaz).

(2) Trhačí práce velkého rozsahu nebo za zvláště nebezpečných okolností (jako na př. destruktivní práce, skalní práce na velkých stavbách, při nichž se použije najednou značného množství výbušin, a pod.), smějí střelmistři provádět jen pod přímým dozorem technického vedoucího podle předem schváleného plánu postupu. Technického vedoucího a plán postupu schvaluje krajský národní výbor. Při kterých pracích je třeba takto postupovat, určí ministerstvo stavebního průmyslu.

(3) Povolování komorových odstřelů a podmínky, za nichž lze tyto práce provádět, upraví směrnicemi ministerstvo stavebního průmyslu v dohodě s ministerstvem národní bezpečnosti a ostatními zúčastněnými úřady, jakož i s jednotnou odborovou organizací.

§ 30.

Střelmistrovský průkaz.

(1) Střelmistrovský průkaz vydá krajský národní výbor státně spolehlivým osobám, starším 18 let, které vykonaly střelmistrovskou zkoušku. Tato zkouška se skládá před zkušební komisí krajského národního výboru.

(2) K střelmistrovské zkoušce se mohou přihlásit osoby, které prošly praktickým výcvikem a theoreticko-praktickým školením v kursech pro přípravu střelmistrů (dále jen „kursy“). Kursy zřizuje při národních podnicích příslušné výrobní ministerstvo. O přijetí uchazečů do kursu rozhoduje krajský národní výbor (§ 77) na návrh podniku, v němž jsou uchazeči zaměstnáni.

(3) V odůvodněných případech může krajský národní výbor povolit výjimku z účasti v kursu.

§ 31.

Učební osnovy.

Učební osnovy kursů a zkušební řád pro střel-mistrovské zkoušky vydají se zřetelem na povahu jed-notlivých oborů střelmistrovských prací ministerstva stavebního průmyslu a chemického průmyslu v dohodě se zúčastněnými ministerstvy a jednotnou odborovou organizací.

§ 32.

Oprávnění střelmistřů.

(1) Trhací práce s výbušninami mohou střelmistři vykonávat jen v oborech, pro něž obdrželi průkaz o způsobilosti k vykonávání těchto prací.

(2) Mají-li střelmistři vykonávat trhací práce s výbušninami v jiných oborech, jsou povinni vykonat zkoušku pro tento jiný obor (doplňovací zkoušku). Připouští-li to povaha věci, může krajský národní výbor stanovit, že doplňovací zkouška se vykoná bez předchozího školení v kursu.

§ 33.

Zákaz výkonu střelmistrovských prací.

Vykonává-li střelmistr své práce způsobem, který ohrožuje bezpečnost, nebo vyžadují-li to jiné důležité obecné zájmy, zakáže mu krajský národní výbor vykonávání těchto prací, při čemž může účinnost tohoto zákazu vázat na opětné vykonání střelmistrovské zkoušky, po případě na účast v kursu.

§ 34.

Úprava trhacích prací.

Základní postup při výkonu trhacích prací upravuje příloha B k této vyhlášce.

Část VIII.

Záznamy o výbušninách.

§ 35.

Záznamní knihy.

(1) Podniky, v nichž se výbušniny vyrábějí, zpracovávají, uskládají nebo uvádějí do oběhu, jsou povinny vést o stavu výbušnin záznamní knihy.

(2) Povinnost vést záznamní knihy mají také všichni spotřebitelé výbušnin.

(3) Záznamní kniha se nevede o prodeji a spotřebě loveckého střeliva, bezdýmného a černého loveckého prachu, střeliva do ručních střelných zbraní, zápalek, zápalnic a palníků.

§ 36.

Kdo vede záznamní knihu.

Záznamní knihu vede zvláště pro každé skladiště jeho vedoucí, který odpovídá za správnost jejího obsahu.

§ 37.

Úschova a odevzdání záznamních knih.

(1) Záznamní knihy musí být bezpečně uschovány a musí být předloženy orgánu národní bezpečnosti k nahlédnutí, kdykoli o to požádá.

(2) Záznamní knihy musí být po provedení posledního zápisu neprodleně odevzdány okresnímu oddělení veřejné bezpečnosti. Jemu je rovněž nutno neprodleně odevzdat záznamní knihy ze závodu, který zanikl.

§ 38.

Způsob vedení záznamních knih.

Záznamní knihy musí být vedeny podle vzorů stanovených ministerstvem národní bezpečnosti a podle jeho pokynů.

§ 39.

Výjimky.

Pokud není ohrožen obecný zájem, může krajská správa veřejné bezpečnosti povolit výjimky a úlevy z předchozích ustanovení o vedení záznamních knih.

Část IX.

Výrobní a skladiště výbušnin.

Oddíl 1.

Schvalování výroben a skladišť výbušnin.

§ 40.

Kde lze vyrábět a uskládnovat výbušniny.

Výbušniny se smějí vyrábět a zpracovávat jen ve schválených výrobnách a uskládnovat jen ve schválených skladištích (skladech).

§ 41.

Schvalovací řízení.

(1) O schvalování výroben a skladišť (skladů) výbušnin i jejich změn platí všeobecné předpisy o schvalování provozoven, pokud vládní nařízení č. 1/1952 Sb. a předpisy vydané na jeho podkladě nestanoví něco jiného.

(2) Schvalovací řízení je třeba, pokud možno, spojit s řízením stavebním a provést je se vším urychlením.

§ 42.

Příslušnost v oboru schvalování výroben a skladišť výbušnin.

(1) Věci týkající se schvalování výroben a skladišť (skladů) výbušnin náleží — s výjimkou případů uvedených v odstavci 2 — do oboru působnosti ministerstva chemického průmyslu. Jde-li však o závody, v nichž se výbušniny zpracovávají, postupuje ministerstvo chemického průmyslu v dohodě s ministerstvem všeobecného strojírenství a jde-li o skladiště výbušnin v podnicích, postupuje v dohodě s ministerstvem stavebního průmyslu, po případě s jiným ministerstvem, jemuž podnik podléhá.

(2) Věci týkající se schvalování skladišť výbušnin v hornictví náleží do působnosti ministerstva paliv a energetiky (ústřední národní veřejné báňské správy).

§ 43.

Schvalování krajskými národními výbory a orgány veřejné báňské správy.

(1) Závody na výrobu a zpracování výbušnin (výrobní výbušnin) a skladiště (sklady) výbušnin schvaluje zásadně krajský národní výbor.

(2) Skladiště výbušnin v hornictví schvaluje orgán veřejné báňské správy.

(3) Krajský národní výbor schvaluje výrobní a skladiště výbušnin v součinnosti s krajskou správou veřejné bezpečnosti a s orgánem inspekce práce. Orgán veřejné báňské správy schvaluje skladiště výbušnin v součinnosti s krajským národním výborem a s krajskou správou veřejné bezpečnosti.

§ 44.

Schvalování ústředním úřadem.

Ministerstvo chemického průmyslu může schvalování některých výroben a skladišť (skladů) výbušnin vyhradit, a to v dohodě s ministerstvy národní bezpečnosti a vnitra, jakož i s jinými zúčastněnými ministerstvy, podle povahy věci výrobnímu ministerstvu, po případě ministerstvu národní bezpečnosti nebo ministerstvu národní obrany.

§ 45.

Postup schvalujícího orgánu.

Je-li bezpečnost dostatečně zajištěna jiným způsobem, může schvalující orgán (§§ 43 a 44) výjimečně povolit, aby výrobní nebo skladiště výbušnin anebo jednotlivý jejich objekt, zařízení nebo provoz byl proveden nebo uspořádán odchylně od ustanovení směrnic (§ 57), po případě od ustanovení uvedených v příloze C k této vyhlášce (§ 56); při tom se přihlédne zejména k místním (územním) poměrům, množství a povaze vyráběných nebo uskladňovaných výbušnin, k výrobnímu postupu, k navrženým bezpečnostním opatřením a k jiným závažným okolnostem.

Oddíl 2.

Zřizování výroben a skladišť výbušnin.

§ 46.

Základní ustanovení.

(1) Výrobní výbušnin lze zřizovat jen na vhodných místech mimo zastavěné části obcí za podmínek zajišťujících okolí dostatečnou ochranu před výbuchem nebo požárem.

(2) Ustanovení předchozího odstavce platí obdobně o skladištích (skladech) výbušnin s tou odchylkou pro malá skladiště výbušnin (č. 3 a 4 přílohy C k této vyhlášce), že je lze na přechodnou dobu výjimečně zřídit i v zastavěných částech obcí, je-li bezpečnost plně zajištěna.

§ 47.

Bezpečnostní okruhy.

(1) Schvalující orgán vymezí ve výměru o schválení výrobní nebo skladiště výbušnin (jejich změn) okolní prostor, který v případě výbuchu nebo požáru je ještě ohrožen (bezpečnostní okruh). Skládá-li se výrobní nebo skladiště výbušnin z několika objektů, určí se bezpečnostní okruh pro každý objekt.

(2) V bezpečnostním okruhu lze zřizovat budovy nebo jiná zařízení pouze za podmínek, které navrhne stavebnímu úřadu orgán příslušný ke schvalování výrobní (skladiště) výbušnin.

(3) Podrobnosti o stanovení bezpečnostních okruhů upraví směrnice (§ 57).

§ 48.

Obložení.

(1) Pro každý objekt výrobní, jakož i pro jednotlivé skladiště stanoví schvalující orgán druh a nejvyšší váhové množství výbušnin, které lze v něm vyrábět, zpracovávat nebo uskladňovat (obložení). Toto ustanovení se vztahuje též na hořlaviny, pokud se jich použije při výrobě výbušnin.

(2) Pro uskladňování předmětů obsahujících výbušnin je rozhodující celkové množství jejich výbušné náplně.

(3) Ve výrobních objektech se nesmějí hromadit výbušnin nebo hořlaviny nad povolené obložení.

§ 49.

Budovy.

(1) Ve výrobních a skladištích (skladech) výbušnin musí být budovy, u nichž je nebezpečí výbuchu nebo požáru, přízemní a musí být prostorově odděleny od budov s bezpečným provozem.

(2) Jednotlivé budovy ve výrobních nebo skladištích (skladech) výbušnin musí být od sebe vzdáleny tak, aby v případě výbuchu nebyly navzájem ohroženy.

§ 50.

Pracoviště.

Je-li ve výrobním objektu několik pracovišť s výbušninami, musí být pracoviště, u nichž je nebezpečí výbuchu nebo požáru, od sebe prostorově oddělena. Kde je to účelné, je třeba vyvést dělicí zeď do dostatečné vzdálenosti na obě strany budovy.

§ 51.

Východy.

Pracoviště ve výrobních a skladištích (skladech) výbušnin musí mít dostatečný počet bezpečných východů a cest k úniku.

§ 52.

Ukládání výbušnin ve skladišti.

(1) Ve skladištích výbušnin se smějí uskladňovat pouze výbušnin.

(2) K společnému uskladňování různých druhů výbušnin v témže skladišti je třeba povolení orgánu příslušného ke schválení skladiště.

(3) Rozbušky se smějí ve skladišti výbušnin uskladňovat jen v odděleném prostoru.

(4) Ustanovení odstavce 3 platí také o bleskovících. Bleskovice se nesmějí ukládat společně s rozbuškami.

§ 53.

Úschovny výbušnin u spotřebitele.

Ukládat výbušnin mimo schválené skladiště není dovoleno. Výjimka se připouští pouze u spotřebitelů, ukládá-li se nejvíce množství potřebné pro jednu směnu v blízkosti pracoviště, při čemž jsou učiněna potřebná bezpečnostní opatření; taková úschovna výbušnin nevyžaduje schválení, podléhá však dozoru okresního oddělení veřejné bezpečnosti.

§ 54.

Oplocení a spojovací cesty.

(1) Výrobní a skladiště (sklady) výbušnin musí být řádně oploceny.

(2) Ke všem objektům výrobní a skladiště výbušnin musí být zřízeny a řádně udržovány dostatečně široké spojovací cesty.

§ 55.

Ochranné valy.

Pokud nejsou budovy, u nichž je nebezpečí výbuchu, chráněny příznivým terénem, je třeba chránit jejich okolí proti účinkům výbuchu a požáru ochrannými valy nebo jiným zařízením poskytujícím dostatečnou ochranu.

§ 56.

Další předpisy o skladištích.

Další předpisy o zřizování skladišť (skladů) výbušin obsahuje příloha C k této vyhlášce.

§ 57.

Směrnice.

Podrobné směrnice o schvalování a zřizování výroben a skladišť (skladů) výbušin vydá ministerstvo chemického průmyslu v dohodě s ministerstvem všeobecného strojírenství a jinými zúčastněnými ministerstvy, jakož i v dohodě s jednotnou odborovou organizací.

Část X.**Bezpečnost provozu výroben a skladišť výbušin a závodů, v nichž se používá výbušin.**

§ 58.

Zajištění bezpečnosti při práci.

Vedení podniků, v nichž se výbušiny vyrábějí, zpracovávají, uskladňují, dávají do oběhu nebo používají, je povinno v rámci platných předpisů a podle současného stavu vědeckých výzkumů učinit všechna opatření potřebná k zajištění co největší bezpečnosti při práci.

§ 59.

Úprava výrobního postupu.

(1) Podniky, v nichž se výbušiny vyrábějí nebo zpracovávají, jsou povinny pod osobní odpovědností vedoucího podniku vypracovat pro každou výrobu (zpracování) výbušin podrobný výrobní postup a předložit jej ke schválení ministerstvu, jemuž podnik podléhá.

(2) Výrobní postupy musí obsahovat směrná čísla pro největší a nejmenší výkon tak, aby bezpečnost práce byla zajištěna.

(3) Schválené výrobní postupy podléhají kontrole, jež se provádí podle pokynů ministerstva, jemuž podnik podléhá. Vedení podniku je povinno učinit potřebná opatření k zajištění této kontroly.

§ 60.

Odborná způsobilost.

Vedoucí výroby a vedoucí provozu výroben výbušin musí mít odbornou způsobilost. Podrobnosti určí ministerstva chemického průmyslu a všeobecného strojírenství.

§ 61.

Odpovědný vedoucí skladiště (skladu).

Pro každé skladiště a každý sklad výbušin musí být ustanoven vedoucí, který odpovídá za správné přejímání a vydávání výbušin a řádný provoz skladiště, jakož i za osoby, které mají do skladiště (skladu) přístup. Vedoucího skladiště (skladu) výbušin schvaluje okresní oddělení veřejné bezpečnosti.

§ 62.

Výchova zaměstnanců.

Podniky, v nichž se výbušiny vyrábějí nebo zpracovávají, jsou povinny provádět soustavné odborné školení zaměstnanců, zejména pořádat prvotní technické kurzy pro vybrané pracovníky, aby se tak stále zvyšovala odborná úroveň kádrů, zvláště pokud jde o zacházení s výbušinami.

§ 63.

Směrnice o provozu.

(1) Podrobné směrnice o provozu výroben a skladišť (skladů) výbušin vydá se zřetelem na jednotlivé druhy výbušin ministerstvo, jemuž podnik podléhá.

(2) Podrobné směrnice o trhačích pracích vydá ministerstvo stavebního průmyslu.

(3) Ministerstvo vydá směrnice podle předchozích odstavců v dohodě s jednotnou odborovou organizací, a pokud jde o zájmy požární ochrany, v dohodě s ministerstvem vnitra a po slyšení Československé pojišťovny, národního podniku.

§ 64.

Pracovní směrnice.

(1) Pro každé pracoviště ve výrobních, skladištních (skladech) výbušin a v podnicích, v nichž se pravidelně používá výbušin (k trhačím pracím a pod.), musí vedení podniku vydat v mezích směrnice o provozu (§ 63) podrobné pracovní směrnice.

(2) Pracovní směrnice musí obsahovat přesné pracovní pokyny pro zaměstnance, pravidla k jejich ochraně a k zamezení možných nebezpečí a úrazů, jakož i návod k záchranným pracím. Jde-li o podniky, v nichž se pravidelně používá výbušin, musí pracovní směrnice obsahovat též pravidla o způsobu dopravy a ukládání výbušin mimo schválené skladiště, jakož i pravidla o provádění trhačích prací nebo o jiném nakládání s výbušinami na jednotlivých pracovištích.

(3) Pracovní směrnice schvaluje, pokud jde o výrobní výbušiny, výrobní ministerstvo, v ostatních případech krajský národní výbor.

(4) Všichni zaměstnanci musí být s obsahem pracovních směrnic seznámeni.

(5) Nejdůležitější výňatky z pracovních směrnic musí být vyvěšeny na vhodných místech v závodě.

Část XI.**Dozor.**

§ 65.

Dozorčí orgány.

(1) Dozor na výrobní výbušiny provádějí orgány příslušné k jejich schválení, v nejvyšší stolici příslušná výrobní ministerstva, jakož i ministerstvo národní bezpečnosti, nebo orgány těmito ministerstvy zmocněné.

(2) Dozor na skladiště a prodejny výbušin vykonávají krajské národní výbory, jakož i okresní oddělení veřejné bezpečnosti.

(3) Dozor na podniky, v nichž se výbušiny používají, vykonávají okresní národní výbory, jakož i okresní oddělení veřejné bezpečnosti.

(4) Ostatní dozor v oboru výbušin (na př. při jejich přepravě) vykonávají orgány národní bezpečnosti.

(5) Při výkonu dozoru v oboru výbušin postupují dozorčí orgány v dohodě s orgány inspekce práce, a pokud jde o skladiště podléhající dozoru dopravního správního úřadu, též v dohodě s tímto úřadem.

(6) Dozorčí působnost orgánů veřejné báňské správy na uskladňování a používání výbušin v hornictví zůstává nedotčena.

§ 66.

Pravomoc dozorčích orgánů.

(1) Dozorčí orgány (§ 65) mohou kdykoli provést prohlídku objektů, v nichž se výbušiny vyrábějí, zpracovávají, uskladňují, uvádějí do oběhu nebo používají, mohou vstupovat do všech prostor-takových objektů a zkoumat zejména, zda jejich zařízení, způsob a uspořádání výroby nebo uskladnění a používání výbušin je ve shodě s platnými předpisy a opatřeními.

(2) V případech naléhavě nutných a neodkladných může dozorčí orgán učinit k odstranění závad potřebná opatření, jichž musí být ihned dbáno.

(3) Předpisy o požárních prohlídkách zůstávají nedotčeny.

§ 67.

Povinnost k podávání zpráv.

Vedení závodu je povinno o každém případě výbuchu, požáru nebo nehodě podat ihned zprávu dozorčím orgánům a na jejich požádání poskytnout potřebná vysvětlení.

§ 68.

Opatření národních výborů.

K ochraně před nebezpečnými účinky výbušin mohou národní výbory činit potřebná opatření jak pro jednotlivé případy, tak i všeobecně podle § 3 zákona č. 62/1950 Sb., o ochraně před požáry a jinými živelnými pohromami.

Část XII.

Ustanovení přechodná a závěrečná.

§ 69.

Odstranění závad v závodech již schválených.

(1) Výrobní a skladiště výbušin schválené před účinností této vyhlášky musí být upraveny podle jejich ustanovení, po případě přemístěny jen potud, pokud je toho třeba k odstranění závad ohrožujících bezpečnost.

(2) Krajský národní výbor stanoví, které výrobní a skladiště výbušin schválené před účinností této vyhlášky musí být ve lhůtě jím určené upraveny, po případě přemístěny tak, aby vyhovovaly jejím ustanovením.

§ 70.

Schválení dosavadních závodů.

Výrobní a skladiště výbušin, jakož i jejich zařízení schválené před účinností této vyhlášky nevyžadují schválení podle vládního nařízení č. 1/1952 Sb. a této vyhlášky, pokud není ohrožena bezpečnost. V každém případě však vyžadují nové schválení výrobní a skladiště výbušin, v nichž došlo nebo má dojít k podstatným změnám, nebo jichž má být užíváno pro jiný způsob výroby nebo uskladnění výbušin.

§ 71.

Platnost dosavadních střelmistrovských průkazů.

(1) Průkaz o způsobilosti k vykonávání střelmistrovských prací, vydaný před účinností této vyhlášky, nahrazuje střelmistrovský průkaz (§ 30) jen tehdy, ohlásí-li osoba, které byl vydán, nebo závod, v němž je tato osoba zaměstnána, krajskému národnímu

výboru, v jehož obvodu má bydliště, do 31. prosince 1952 své dosavadní oprávnění k vykonávání střelmistrovských prací; neučiní-li tak, oprávnění uplynutím této lhůty zaniká.

(2) Podniky, v nichž vykonávají střelmistrovské práce osoby, jimž nebyl vydán průkaz způsobilosti k střelmistrovským pracím, jsou povinny oznámit krajskému národnímu výboru do 15. listopadu 1952 jména těchto osob a dobu, po kterou konají střelmistrovské práce. Krajský národní výbor rozhodne po slyšení příslušného podniku, zda tyto osoby mohou pod odpovědností vedoucího podniku (závodu) zatím vykonávat střelmistrovské práce; rozhodne-li kladně, určí zároveň lhůtu, v níž jsou povinny vykonat střelmistrovskou zkoušku; přitom jim může být prominuto školení v kursu.

§ 72.

Povolování výjimek.

Ministerstvo příslušné podle této vyhlášky může v dohodě s ministerstvy chemického průmyslu a národní bezpečnosti povolit výjimky z ustanovení této vyhlášky, pokud již k tomu není podle předchozích ustanovení povolán jiný orgán.

§ 73.

Zvláštní ustanovení pro obor vojenské správy a národní bezpečnosti.

Tato vyhláška se nevztahuje na výrobu, zpracování, uskladňování, přepravu a používání výbušin v oboru vojenské správy ani na uskladňování, přepravu a používání výbušin orgány národní bezpečnosti a pohraniční stráže.

§ 74.

Zvláštní ustanovení pro hornictví.

O uskladňování a používání výbušin v hornictví platí zvláštní předpisy. Zejména není dotčena pravomoc orgánů veřejné báňské správy vydávat předpisy k zajištění bezpečnosti při uskladňování a používání výbušin v hornictví.

§ 75.

Zvláštní ustanovení o střelivu.

Ustanovení zákona č. 162/1949 Sb., o zbraních a střelivu, a předpisů podle něho vydaných, zůstávají nedotčena.

§ 76.

Zvláštní ustanovení pro způsobilost k výkonu střelmistrovských prací.

O úpravě způsobilosti k výkonu střelmistrovských prací v oboru vojenské správy, správy národní bezpečnosti a pohraniční stráže, jakož i v hornictví platí zvláštní předpisy.

§ 77.

Součinnost.

(1) Ministerstva činí opatření, k nimž jsou příslušná podle této vyhlášky, v dohodě s ministerstvy národní bezpečnosti, národní obrany a jinými zúčastněnými ministerstvy, a pokud jde o zájmy požární ochrany, v dohodě s ministerstvem vnitra.

(2) Národní výbory a orgány veřejné báňské správy vykonávají úkoly podle této vyhlášky v součinnosti s příslušnými odděleními, po případě správami veřejné bezpečnosti.

§ 78.

Provádění vyhlášky.

(1) Pokud se v této vyhlášce nestanoví jinak, přísluší její provádění ministerstvu národní bezpečnosti a orgánům jím zmocněným.

(2) Úkoly příslušející podle této vyhlášky okresním oddělením veřejné bezpečnosti může ministerstvo národní bezpečnosti přenést tam, kde toho povaha věci vyžaduje, na krajské správy veřejné bezpečnosti.

(3) Součinnost orgánů hygienické a protiepidemické služby při výrobě, zpracování, uskladňování, přepravě a používání výbušnin upravují zvláštní předpisy. Působnost a oprávnění těchto orgánů zůstávají nedotčeny.

§ 79.

Účinnost vyhlášky.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 27. října 1952.

Ministr:

Nošek v. r.

Příloha A k vyhlášce č. 305/1952 Ú. I.**Balení a přeprava výbušnin.****I. Společná ustanovení.**

1. Při balení a přepravě výbušnin musí být zachovány všechny podmínky stanovené ve výměru, jímž byla výbušina schválena (§ 3 odst. 1 vyhlášky).

2. Výbuštiny určené pro pokusy a dosud neschválené se balí obdobně podle podmínek stanovených pro balení výbuštiny již schválené, která se jí nejvíce podobá svým složením, vlastnostmi a nebezpečností při přepravě.

3. Výbuštiny musí být baleny, po případě přebalovány a přepravovány se zvýšenou opatrností.

4. V téže schráně (bedna, sud, krabice) nesmějí být zabaleny pohromadě různé druhy výbušnin nebo výbuštiny s roznětkami, rozbuškami, bleskovicemi, zápalkami nebo s jinými předměty.

5. Při balení, nakládání a skládání výbušnin, jakož i při jejich přepravě nesmějí mít přístup nepovolené osoby. Při těchto pracích se nesmí kouřit, zacházet s otevřeným ohněm a nekrytým světlem nebo mít u sebe předměty a látky snadno vznětlivé.

II. Balení výbušnin.**Obaly.**

6. Obaly na výbuštiny musí být tak uzavřené a utěsněné, aby z nich jejich obsah nemohl proniknout na venek; zajištění obalů kovovými pásy nebo dráty je nepřipustné, nejde-li o zásilky střeliva.

7. Obaly i uzávěry musí být ve všech částech tak pevné a silné, aby se cestou neuvolnily. Vnitřní obaly musí být pevně a spolehlivě uloženy na vnějších obalech.

8. Obaly na výbušninách musí být voleny se zřetelem na povahu obsahu (na př. musí to být látky schopné ssání, je-li obsah tekutý, a nesmějí být snadno zapalné, je-li v nich výbušina snadno vznětlivá).

9. Materiál, z něhož jsou vyrobeny obaly a uzávěry, musí být k výbušninám chemicky netečný.

10. Barva obalového papíru náložek a barva krabic musí být shodná pro výbuštinu, o níž jde, a musí vyhovovat podmínkám výměru, jímž byla výbušina schválena.

11. Výbuštiny musí být v obalech pevně a spolehlivě uloženy.

12. Páječky k uzavírání schrán se smí používat jen tehdy, neohrozí-li se tím obsah schránky.

Označení obalů.

13. Všechny obaly výbušnin a náložek musí být zřetelně a trvale označeny, a to:

na schráně: názvem výbuštiny, jménem výrobce, rokem výroby, běžným číslem schránky, údajem o váze obsahu a počtu krabic ve schráně, průměrem a vahou náložky, a při přepravě po železnici též údajem, ke které skupině výbuštiny patří, a uvedením výměru o schválení výbuštiny;

na krabici (balíku): názvem výbuštiny, označením výrobce, po případě tovární značkou, rokem výroby, běžným číslem schránky, počtem náložek obsažených v krabici, průměrem a vahou náložek a uvedením výměru o schválení výbuštiny;

na papíru náložek: názvem výbuštiny, jménem výrobce a rokem výroby.

14. Do každé krabice (balíku) výbušnin musí být vložen kontrolní lístek s těmito údaji: jméno výrobce, označení druhu a potřebné technické údaje, rok výroby výbuštiny a jméno zaměstnance odpovědného za balení výbušnin.

15. Údaje uvedené pod č. 13 a 14 lze vyjádřit šiframi nebo značkami.

Zvláštní ustanovení pro balení rozbušek.

16. Rozbušky se smějí balit zpravidla v krabicích nejvýše po 100 kusech. Na každé krabici, v níž jsou rozbušky s hliníkovou dutinkou, musí být též uvedena výstraha o zákazu používání v dolech s nebezpečím traskavých plynů a uhelného prachu.

17. Každá krabice rozbušek musí být opatřena nálepkou, na níž vedle údajů předepsaných pro označení obalu krabic (č. 13) musí být uveden počet rozbušek v krabici.

18. Krabice musí být zabezpečeny lepicím páskem, který spojuje víčko se spodkem krabice.

19. Elektrické rozbušky (ostré palníky) se smějí balit do balíků nejvýše po 100 kusech.

III. Přeprava výbušnin.**a) Všeobecně.****Nakládání a skládání výbušnin.**

20. Výbuštiny je dovoleno nakládat a skládat zpravidla jen za denního světla a pod dozorem odpovědné osoby. Je-li nutno pracovat i po setmění, lze k osvětlování používat jen elektrických a bezpečnostních svítilen.

21. Při nakládání a skládání se musí dbát toho, aby se zamezily všechny otřesy s výbušninami. Schránky musí být tak umístěny a upevněny, aby se nedrhly, neotrásaly a na sebe nenarážely. Musí být rovněž zabezpečeny proti pádu nebo proti převrácení.

22. K upevnění nákladů výbušnin se nesmí používat řetězů ani drátů, nejde-li o zásilky střeliva.

23. Na každém vozidle a plavidle, v němž se přepravují prашné výbušiny, musí být jedna rezervní schránka, určená pro výbušiny, které by se cestou uvolnily ze svých obalů.

24. Poškodí-li se za přepravy schránka s výbušinami a je-li nebezpečí, že by se výbušina mohla vytrousit, musí být ihned opatrně přebalena.

Zpráva zásilky výbušin.

25. Výbušiny se smějí přepravovat jen ve vozidlech naprosto bezzávadných, vybavených aspoň jedním vhodným hasicím přístrojem.

26. Vozidlo přepravující výbušiny musí mít po stranách a vzadu nápis „Nebezpečný náklad“ provedený černým písmem na bílém podkladě písmeny vysokými 20 cm.

27. Vozidla určená k přepravě výbušin smějí řídit jen zkušeni řidiči, pokud možno dobře obeznámeni s cestou.

28. Přepravovaný náklad výbušin musí být tak zajištěn, aby za přepravy nehrozilo nebezpečí výbuchu nebo požáru.

29. Na vozidle přepravujícím výbušiny nesmí být jiný náklad, než který je uveden v povolení k přepravě.

30. Ve vozidlech určených pro přepravu výbušin nesmějí být přepravovány osoby, jichž není třeba k přepravě zásilky.

31. Vozidla a plavidla přepravující výbušiny nesmějí zůstat nikde bez dozoru. Náklad výbušin musí doprovázet osoba, která zná dobře jeho vlastnosti a dovede s ním zacházet. Průvodce nákladu výbušin jest odpovědný za střežení nákladu.

32. Přeprava výbušin za mlhy není dovolena. Za noci se výbušiny smějí přepravovat jen výjimečně.

33. Souvisle zastavenými místy je dovoleno přepravovat výbušiny, jen nelze-li je objet po jiných dobře sjízdných komunikacích. Vozidla se musí podle možnosti vyhybat místům, kde se pracuje s otevřeným ohněm, jakož i komunikacím s velkým dopravním ruchem.

34. Při jízdě souvisle zastavenými místy se nesmějí vozidla s výbušinami zastavovat, pokud to není nezbytně nutné.

35. Na přívozech není přípustné přepravovat vozidla s výbušinami zároveň s jinými vozidly nebo osobami. Průvodce zásilky výbušin je povinen upozornit převozníka na obsah zásilky.

36. Nastane-li cestou porucha, musí se průvodce nákladu postarat o to, aby se nepovolané osoby nepřibližovaly k nákladu výbušin. Řidič vozidla musí ihned vyrozumět o poruše nejbližší orgán veřejné bezpečnosti, který učiní, po případě provede potřebná bezpečnostní opatření.

37. Octne-li se zásilka výbušin cestou ve stavu, který činí její další přepravu nejistou nebo nebezpečnou, nebo je-li třeba s nákladem výbušin někde zůstat přes noc, musí řidič vozidla ihned o tom vyrozumět nejbližší orgán veřejné bezpečnosti a provést potřebná opatření nařízená z důvodu bezpečnosti.

38. Dopravce nákladu výbušin je povinen dodat zásilku výbušin příjemci, jehož musí včas vyrozumět, kdy mu výbušiny doveze. Nemůže-li mu být odevzdána, je dopravce i průvodce povinen ohlásit to ihned

nejbližšímu orgánu veřejné bezpečnosti, který učiní, po případě nařídí potřebná bezpečnostní opatření.

b) Zvláštní ustanovení o přepravě výbušin motorovými vozidly.

39. Vedoucí, kteří odpovídají za provoz garáží nebo jejich zástupci, a také řidiči jsou povinni před každou jízdou s nákladem výbušin prohlédnout motorové vozidlo, zda jeho technický stav je bezzávadný a zda je předepsaným způsobem vybaveno. Způsobilost motorového vozidla k přepravě výbušin potvrdí vedoucí provozu zvláštním zápisem v záznamu o výkonech vozidla.

40. Jsou-li výbušiny přepravovány v otevřeném nákladním automobile, po případě na vlečném voze, musí být tato vozidla opatřena pevně utaženou, proti ohni impregnovanou hladkou plachtou, která musí být přetažena přes zadní i přední stranu karoserie, při čemž však nesmí zakrývat tam umístěný nápis „Nebezpečný náklad“.

41. Motorová vozidla smějí být při přepravě výbušin zatížena jen do 80% své únosnosti. Náklad musí být uložen tak, aby nepřesahoval horní okraj bočnic.

42. Motorové vozidlo určené k přepravě výbušin musí být ještě před jejich naložením opatřeno potřebnými pohonnými hmotami, a to pokud možno na celou cestu. Čerpání pohonných hmot do motorového vozidla naloženého výbušinami je dovoleno jen ve zcela výjimečných případech, jsou-li provedena všechna bezpečnostní opatření.

43. Motorová vozidla s výbušinami smějí jet jen takovou rychlostí, která nezpůsobuje silné nárazy a otřesy. Tato rychlost nesmí být u nákladních motorových vozidel vyšší než 40 km za hodinu.

44. Přepravují-li se výbušiny několika motorovými vozidly, musí jednotlivá vozidla udržovat mezi sebou vzdálenost nejméně 100 m.

45. Řidiči motorových vozidel přepravujících výbušiny nesmějí

a) prudce rozjíždět nebo brzdit,

b) zanechat vozidlo s nákladem bez dozoru,

c) dávat vozidlo naložené výbušinami do garáže.

46. Řidiči nákladních automobilů vezoucích výbušiny nesmějí předjíždět jiná motorová vozidla, s výjimkou těch, jež jedou rychlostí menší než 20 km za hodinu.

47. Motorová vozidla přepravující výbušiny musí zastavit před každým železničním přejezdem, a to i tehdy, jsou-li závory zdviženy. Pokračovat v jízdě smějí teprve tehdy, přesvědčí-li se řidič vhodným způsobem, že se k přejezdu neblíží vlak.

48. Řidiči motorových vozidel přepravujících výbušiny nesmějí při přejíždění železničního přejezdu měnit převodový stupeň ani jet bez zařazeného převodového stupně.

49. Při poruše motorového vozidla, jejíž odstranění může řidič provést na místě, musí být veškerá práce (na př. opravy vzdušnic pomocí vulkanizačních přístrojů) prováděny v dostatečné vzdálenosti od vozidla.

50. Motorovými vozidly pro hromadnou přepravu osob se nesmí přepravovat jakékoli množství výbušin.

51. K přepravě výbušin se nesmí používat traktorů, motorových vozidel s pohonem na kapalné nebo stlačené plyny, s generátorovým, nebo parním pohonem ani jednoosých vlečných vozů. Motorové vozidlo používané k přepravě výbušin smí mít jen jeden dvousý vlečný vůz.

c) Přeprava po železnici, poštou, plavidly nebo letadly.

52. Přeprava výbušin po železnici, poštou, plavidly nebo letadly se řídí zvláštními předpisy (zejména přepravními řády, poštovním řádem a j.).

Příloha B k vyhlášce č. 305/1952 Ú. I.

Trhací práce.

I. Řízení a provádění trhacích prací.

1. Trhací práce smí řídit podle jejich povahy a druhu:

- a) technický vedoucí trhacích prací (jde-li o trhací práce velkého rozsahu nebo za zvláště nebezpečných okolností);
- b) střelmistr (jen jde-li o trhací práce menšího rozsahu).

2. Technickým vedoucím trhacích prací může být jen osoba státně spolehlivá, starší 18 let, která má prokazatelně theoretické i praktické technické znalosti z oboru jak zemních, tak i trhacích prací, jakož i odborné zkušenosti návrhové a prováděcí a zná předpisy o bezpečném provádění těchto prací.

3. Trhací práce smí provádět jen technický vedoucí nebo střelmistr.

4. Při přípravě trhacích prací smějí střelmistrovi pomáhat pomocní zaměstnanci starší 18 let — pomocníci střelmistra. Tyto osoby musí být předem poučeny o rozsahu pomocných prací a o bezpečném provádění přiděleného úkolu. Rozsah pomocných prací, které smějí provádět, stanoví směrnice o trhacích pracích (§ 63 odst. 2 vyhlášky).

5. Trhací práce mohou s povolením vedení závodu provádět také státně spolehliví zaměstnanci starší 18 let, aby získali praktický výcvik požadovaný pro střelmistrovskou zkoušku.

6. Pomocné práce (č. 4) i praktický výcvik (č. 5) mohou se konat jen pod přímým dozorem a odpovědností střelmistra a podle jeho pokynů.

7. Střelmistr je povinen vést na pracovišti o trhacích pracích deník.

II. Druhy používaných výbušin.

8. K trhacím pracím je dovoleno používat jen těch trhavin a rozněcovadel, jež byly schváleny.

9. K trhacím pracím se nesmí používat jiných trhavin a rozněcovadel, než které opatřilo vedení závodu.

III. Práce s výbušinami.

a) Výdej trhavin a rozněcovadel ze skladiště.

10. O přepravě výbušin do skladiště platí ustanovení přílohy A k této vyhlášce.

11. Trhaviny a rozněcovadla je dovoleno vydávat a přepravovat na místo spotřeby jen v takovém množství, které je nezbytně potřebné pro jednu pracovní směnu, a to krátce před jejím zahájením.

12. Pro trhací práce smějí být vydány pouze trhaviny a rozněcovadla bezvadné jakosti, závadné výbušiny musí být ihned ze skladiště odstraněny.

13. Trhaviny a rozněcovadla musí být vydávány v pořadí, v jakém přišly do skladiště.

14. Rozbušky a bleskovice nesmějí být vydávány ze skladiště zároveň s trhavinami.

15. Osoby zaměstnané při trhacích pracích nesmějí převzaté trhaviny a rozněcovadla světit cizím osobám ani jich nesmějí používat pro jiné účely, než pro které byly původně určeny.

b) Přenos trhavin a rozněcovadel na pracoviště.

16. Přenášet trhaviny ze skladiště na pracoviště smějí toliko spolehliví zaměstnanci starší 18 let, kteří znají jejich vlastnosti a příslušné bezpečnostní předpisy, a to za přítomnosti a dozoru střelmistra a pod jeho odpovědností.

17. Pro přenášení výbušin se smí používat pouze zvláštních, k tomu účelu bezpečně vybavených nosítek, schrán a brašen.

18. Jedna osoba nesmí nést více než jeden původní obal trhaviny nejvýše o váze 25 kg.

19. Střelmistři smějí přenášet, a to jen na schůdných cestách, zároveň nejvýše 10 kg trhavin a k tomu přiměřené množství neadjustovaných rozbušek, avšak odděleně ve zvláštních schránkách vybavených pro jejich bezpečné přenášení.

20. Nese-li trhaviny několik osob, musí mezi sebou zachovávat vzdálenost nejméně 10 m. Nosiči se nesmějí nikde zastavovat ani se odchylovat od nejkratší cesty a musí se vyhýbat otevřeným ohnům a skupinám lidí.

21. Za chladného nebo zimního období musí být nitroglycerinové plastické trhaviny přenášeny na pracoviště jen ve zvláštních schránkách chránících je proti zmrznutí.

22. Rozbušky, bleskovice, adjustovaná rozněcovadla a roznětné náložky smí přenášet pouze střelmistr, a to odděleně ve zvláštních schránkách vybavených pro jejich bezpečné přenášení.

23. Po skončení trhacích prací musí střelmistr ihned vrátit nespotebované trhaviny a rozněcovadla do skladiště, kde musí být převzaty odpovědným vedoucím skladiště.

c) Zacházení s výbušinami.

24. Trhavin se smí používat jen ve tvaru náložek dodaných výrobcem. Výjimky, zejména pro používání volného černého prachu, stanoví směrnice o trhacích pracích.

25. Půlení nebo jakékoli řezání a přesypávání náložek trhavin je zakázáno. Výjimky z tohoto zákazu, zejména pro bezpečnostní trhaviny, upravují směrnice o trhacích pracích.

26. Nitroglycerinových trhavin se smí používat jen v měkkém nezmrzlém stavu.

27. Se zmrzlými nitroglycerinovými trhavinami se musí zvláště opatrně zacházet. Před upotřebením musí

být uvedeny bezpečným způsobem do použitelného stavu.

28. Jakékoli zacházení s výbušninami je dovoleno jen při bezpečném osvětlení (elektrická, akumulátorová lampy).

29. Při zacházení s trhavinami a rozněcovadly se nesmí zacházet s otevřeným ohněm nebo nekrytým světlem.

30. Trhaviny a rozněcovadla nesmějí se uschovávat ani v malém množství v dílnách, přístřeších, kancelářích nebo odnášet ze závodu a uschovávat v bytech a pod.

d) Zakládání vrtů.

31. Vrtý musí být správně technicky zakládány tak, aby trhavina vykonala očekávanou práci, aby jí bylo co nejhospodárněji využito a aby byla zajištěna bezpečnost při odstřelu.

32. Vrtý musí být zavrtány tak, aby nálož přišla pokud možno do pevné, celistvé horniny.

33. Vrtání ve zbytcích odpálených vrtů nebo jejich křížení je zakázáno.

34. Průměr vrtu musí být takový, aby výbušná nálož se dala vložit bez násilí.

35. Nesprávně založené vrtý nesmějí být nabíjeny a odpalovány.

e) Příprava a adjustace náloží.

36. Adjustaci rozněcovadel a přípravu roznětných náložek smí provádět pouze střelní mistr, a to jen podle počtu připravených vrtů.

37. Tyto práce provádí střelní mistr jen přímo u vrtů nebo na chráněných místech zvláště k tomu určených, a to krátce před nabíjením.

IV. Nabíjení vrtů.

38. Vrtý musí být před nabíjením řádně vyčištěny (zbaveny kamenné moučky), a kde je třeba, vysušeny.

39. Vrtý se smějí nabíjet teprve bezprostředně před odpálením (roznětem), a to zpravidla pouze jedním druhem trhaviny.

40. Velikost nálože a druh trhaviny musí odpovídat založení vrtu, aby se hornina výbuchem pouze roztrhala, uvolnila a aby se co možno nejvíce zabránilo jejímu nežádoucímu a nebezpečnému rozletu.

41. Výbušné nálože se vkládají do vrtů spouštěním nebo zasouváním pomocí dřevěného nabíjáku a nesmějí být do vrtu vtačovány a zatlačovány násilím.

42. Při přípravě, adjustaci a nabíjení vrtů smějí být přítomny pouze osoby tím pověřené.

V. Utěsnění vrtů (ucpávka).

43. Nabité vrtý musí být řádně utěsněny, nestanoví-li jinak směrnice o trhacích pracích.

44. K utěsnění vrtů se smí používat jen nehořlavých, sypkých nebo plastických hmot, které nemohou způsobit jiskry.

45. Vrtý se smějí utěšňovat jen dřevěným nabíjákem. Na nabíják se nesmí tlouci.

VI. Roznět zápalnic.

46. Zápalnice musí být krátce před použitím přezkoušena, zda je bezvadné jakosti a zda má předepsanou

dobu hoření. Vady při tom zjištěné musí být zaznamenány a hlášeny vedení závodu, které je neprodleně sdělí výrobci.

47. Prachová duše zápalnice o délce 100 cm má hořet průměrně 125 vteřin, při čemž je přípustná odchylka 15 vteřin.

48. Vadných kusů zápalnic nesmí být použito.

49. Délky zápalnic musí být vyměřeny tak, aby střelní mistr i jeho pomocníci se mohli po zažehnutí poslední zápalnice ještě včas uchýlit do úkrytu; zápalnice nesmějí být však v žádném případě kratší než 1 m.

VII. Roznět elektrický.

50. Elektrického roznětu musí být použito:

- a) všude tam, kde není zajištěno, že se zúčastněné osoby mohou včas uchýlit do bezpečí;
- b) při odstřelování ve vlhkém prostředí, jestliže není použito zvláště izolovaných zápalnic;
- c) tam, kde by na jednu z osob odpovědně pověřených zažehováním zápalnic připadlo více než 5 roznětů;
- d) v místech, kde je zakázáno používat otevřeného plamene.

Výjimky může stanovit ministerstvo stavebního průmyslu.

51. Roznětné vedení musí vyhovovat příslušným technickým normám.

52. Způsob bezpečného provedení roznětné soustavy, vlastního roznětu, jakož i zkoušky roznětnice, palníků a vedení upravují směrnice o trhacích pracích.

53. Elektrického proudu ze silnoproudé sítě k odpalování se smí použít jen za podmínek, jež upraví směrnice o trhacích pracích.

VIII. Ochranná opatření před odpálením.

54. Před odstřelem je třeba přikrýt nálože — je-li to podle zvláštních poměrů nutné a možné — tak, aby se skalní úlomky daleko nerozletávaly.

55. Zahájení trhacích prací musí býti předem oznámeno okresnímu národnímu výboru.

56. Než se započne s trhacími pracemi, musí být v okolí vyhlášena doba a místo provádění trhacích prací, rozsah nebezpečného pásma a význam varovných signálů používaných při těchto pracích.

57. Jestliže nebezpečným pásmem projíždějí hromadné veřejné dopravní prostředky, je třeba trhací dobu dohodnout s příslušným podnikem (státním orgánem).

58. Nebezpečné pásmo musí být řádně ohrazeno nebo uzavřeno řetězem hlídek, který je vyklidí a nedovolí nikomu vstoupit do nebezpečného pásma, dokud není dáno znamení o skončení odstřelu.

59. Nebezpečné pásmo určí vedoucí trhacích prací podle trhací metody, druhu trhacích prací, místních podmínek a bezpečnostních opatření.

60. Počátek a konec odstřelu (vstupu a výstupu z úkrytu) musí být oznámeny na přímý pokyn střelního mistra varovnými signály.

61. Nemohou-li se zaměstnanci závodu při odstřelu vzdálit až za hranici nebezpečného pásma a není-li na blízku vhodný přirozený úkryt, musí být pro ně zřízen zvláštní bezpečný úkryt.

62. Zaměstnanci musí být při nástupu do závodu poučeni o tom, kde je bezpečný úkryt.

63. Po odstřelu se smí vystoupit z úkrytu teprve na daný signál, který se smí dát jen na pokyn střelmistra. Signál se smí dát teprve 15 minut po výbuchu poslední nálože. Při nevybuchlé nebo jen částečně vybuchlé náloži (selhávce) je vyčkávací doba 30 minut od zážehu. Tyto vyčkávací doby může zkrátit ministerstvo stavebního průmyslu v dohodě s jednotnou odborovou organizací.

IX. Selhávky.

64. Selhávka musí být zneškodněna.

65. Vyhledávání a zneškodnění selhávky smí zpravidla provést jen střelmistr, u něhož k selhávce došlo; při tom musí postupovat se zvýšenou opatrností.

66. Teprve po zneškodnění selhávky je dovolen přístup ostatním pracujícím do ohrožené části pracoviště.

67. Je-li nezbytně nutno odložit zneškodnění selhávky na pozdější dobu, musí být tato nálož nápadně označena a střelmistr provádějící její zneškodnění musí být o ní řádně vyrozuměn.

68. K vrtání pomocných vrtů při zneškodňování selhávek mohou být připuštěni jen zkušení vrtači. Pomocné práce při zneškodňování selhávek mohou konat jen zvláště k tomu střelmistrem vybraní a zacvičení zaměstnanci.

69. Vrtači a pomocníci smějí pracovat při zneškodnění selhávky jen za stálé přítomnosti a dozoru střelmistra a jen v případech nezbytně nutných.

70. Na každém úseku trhacích prací musí být veden záznam selhávek.

X. Závěrečná ustanovení.

71. Podrobnosti, zejména o způsobu provádění jednotlivých druhů trhacích prací, upravují směrnice o trhacích pracích.

Příloha C k vyhlášce č. 305/1952 Ů. I.

Skladiště výbušin.

a) Zřizování povrchových skladišť výbušin.

Druhy skladišť.

1. Stavební konstrukce skladišť výbušin a jejich vybavení musí odpovídat množství výbušin v nich uskládovaných; podle toho se dělí tato skladiště na malá, střední a velká.

2. Malá skladiště jsou určena nejvýše k uskladnění 25 kg, střední skladiště k uskladnění nejvýše 100 kg výbušin. Větší množství výbušin smí být uskladněno jen ve velkých skladištích.

Malá skladiště.

3. Nepoužije-li se k uskladnění výbušin v množství do 25 kg středního skladiště (č. 5 a 6), lze použít výjimečně pro uskladnění tohoto množství výbušin přízemního prostoru bezpečného před vniknutím nepovolaných osob, jehož východ vede do volna. Stěny, strop a podlaha tohoto skladovacího prostoru musí být z nehořlavého materiálu, výjimečně z nesnadno zápalného

materiálu, a nesmí být v něm topeniště s otevřeným plamenem; skladovací prostor nesmí být v objektu, který slouží k pobytu osob.

4. V prodejních střeliva určeného do ručních střelných zbraní a v jejich příručních skladech smí být uskladněno toto střelivo v množství, jež odpovídá nejvýše 50 kg slože, včetně bezdýmného a černého loveckého prachu v původním balení v množství nepřesahujícím 10 kg. Tyto místnosti mohou být v obytných budovách, jestliže jsou v přízemí a jsou bezpečné před vniknutím nepovolaných osob. Podlaha, stěny a strop těchto prodejen a příručních skladišť musí být nehořlavé; nesmí být v nich topeniště s otevřeným plamenem. Přitom může povolující orgán stanovit zvláštní podmínky pro uskladnění (na př. uskladnění v ohnivzdorných tresorech, ve schránkách z nehořlavého materiálu).

Střední skladiště.

5. Střední skladiště výbušin musí být buď zděné, po případě betonové, nebo být zhotoveno z vyschlých prken zpravidla 24 mm silných. V obou případech musí být skladiště zasypáno vrstvou zeminy o síle 100 cm; v této zemině nesmí být kamení. Dveře musí být na té straně, kde výbuch by mohl způsobit menší škodu.

6. Jako středního skladiště výbušin lze též použít železné skříně vestavěné do pevné skály a v ní zakotvené, po případě železné skříně pevně spojené s betonovým základem alespoň 10 cm silným. Železná skříně musí být obezděna betonovou zdí o síle alespoň 12 cm.

7. Střední skladiště (č. 5 a 6) musí být opatřeno dveřmi, jež se otevírají na venek. Dveře musí být zhotoveny ze železného (zpravidla 5 mm silného) plechu a musí být náležitě zajištěny před vniknutím nepovolaných osob (bezpečnostní zámky a zabezpečení proti vypáčení); vnitřní strana dveří musí být kromě toho opatřena též silnou asbestovou vložkou.

8. Vyžadují-li toho terenní poměry, musí být ve vzdálenosti 2 m od dveří středního skladiště vybudován ochranný val nebo výkyvná stěna; tato ochranná zařízení musí přesahovat nejméně o 50 cm horní okraj skladiště.

Velká skladiště.

9. Velká skladiště výbušin se zřizují zpravidla jako volně stojící přízemní stavby zděné, po případě betonové, a výjimečně dřevěné, je-li bezpečnost úplně zajištěna.

10. O úpravě dveří velkého skladiště platí obdobně ustanovení č. 7.

Uskládňování rozbušek.

11. Pro uskládňování rozbušek se má zpravidla zřídit samostatné skladiště (objekt).

12. Ve skladišti výbušin smějí se uskládňovat rozbušky společně s jinými výbušinami jen podle zvláštního povolení, které může vydat orgán příslušný ke schválení skladiště. V tomto případě musí být rozbušky umístěny v odděleném a uzamykatelném prostoru skladiště, který je co nejdále od ostatních výbušin; povolující orgán může mimo to stanovit zvláštní podmínky nutné v zájmu bezpečnosti. Povolující orgán může povolit uskladnění:

a) nejvýše 100 kusů rozbušek, jde-li o malé skladiště (č. 3 a 4);

b) nejvýše 500 kusů rozbušek, jde-li o střední skladiště (č. 5 a 6);

c) nejvýše 10.000 kusů rozbušek, jde-li o velké skladiště (č. 9); rozbušky musí být umístěny nejméně 3 m od jiných výbušnin.

13. Zvláštní prostor (oddělení) pro rozbušky musí být vyložen dřevem nebo vhodnou plastickou hmotou a musí být tak veliký, aby se do něho vešlo jen povolené množství rozbušek v původním balení. Dvířka musí být ze železného plechu (zpravidla 5 mm silného), zavěšená do pevně zakotveného železného rámu (zárubně) a opatřená několika větracími otvory krytými zevnitř hustou ochrannou sítí (144 ok na 1 cm²) a zámkem uvnitř skříně. Pod dvířky skladovacího prostoru má být umístěna manipulační deska pokrytá plstí a opatřená na okrajích lištami. Podlaha pod skladovacím prostorem musí být pokryta dostatečně velikým kobercem z plsti, měkké gumy nebo z jiného vhodného materiálu.

Výpravna (výdejna) výbušnin.

14. Ve skladu výbušnin (souboru skladišť) musí být zřízena pro otevírání schrán, vážení a odbavování výbušnin výpravna nebo výdejna, v níž nesmí být najednou více než 500 kg výbušnin. Výdejna musí být umístěna tak, aby odběratelé výbušnin nemohli procházet skladem.

Úschovny výbušnin u spotřebitelů.

15. Výbušniny v množství potřebném nejvýše pro jednu směnu mohou se u spotřebitele ukládat v blízkosti pracovního místa v pevných bednách opatřených zámkem. Bedny musí být umístěny tak, aby byly spolehlivě chráněny proti dešti, proti přímým účinkům slunečních paprsků, proti ohni a odletujícím horninám. Dohlíží na ně osoba pověřená prováděním trhavých prací. V bednách se smí ukládat pouze výbušniny, a to jen v původním obalu nebo v kožené brašně, a významní knížíky střelmistra.

16. Je-li nutno, aby poblíž pracovního místa byly i rozbušky, musí být uloženy ve zvláštní bedně ve vzdálenosti nejméně 5 m od bedny s jinými výbušninami.

17. Nespotřebované výbušniny (trhaviny a rozbušky) musí být na konci směny vráceny do skladiště (výpravny, výdejny), kde musí být převzaty odpovědným vedoucím skladiště.

Ochranné valy a zdi.

18. Pokud nejsou velká skladiště výbušnin nebo skladiště rozbušek, roznětek, zápalek a bleskovic s výbušnou složou přesahující 10 kg chráněna svou výstavbou nebo zapuštěním do země, musí být opatřena ochranným valem nebo ochrannou zdí.

19. Orgán příslušný ke schválení skladiště výbušnin může povolit, aby velká skladiště amoniedkových nebo chlorečnanových výbušnin, která jsou v příznivém terénu, nebyla obehána ochranným valem nebo ochrannou zdí.

Oplocení.

20. Kolem velkého skladiště nebo skladu výbušnin musí být zřízen v okruhu nejméně 30 m pevný plot alespoň 2,20 m vysoký, opatřený nahore dvěma řadami ostnatého drátu, a to tak, aby ochranné valy byly uvnitř oplocení.

21. Oplocení středního skladiště výbušnin uloží orgán příslušný ke schválení skladiště, vyžadují-li to místní poměry.

Vstupní dveře.

22. Vstupní dveře do budovy skladiště výbušnin musí být nejméně 1,90 m vysoké a 1 m široké a nesmí být při nich práh. Tyto podmínky nemusí být splněny, jde-li o malá skladiště (č. 3 a 4). Dveře musí být opatřeny dvěma různými zámky se skříňemi uvnitř. Na vnější straně dveří musí být trvale a jasně vyznačeny zákaz kouření, zacházení s otevřeným ohněm, nekrytým světlem a s rozpálenými předměty, dále zákaz přinášení zápalek a zapalovačů nebo jiných předmětů a látek snadno vznětlivých, jakož i zákaz vstupu nepovoláným osobám.

Okna.

23. Okna budovy skladiště výbušnin musí být opatřena pevnou mříží nebo drátěnou sítí a okenice musí být vně pobity plechem. Okna musí být upravena tak, aby bylo zabráněno přímému vnikání slunečních paprsků do skladiště.

Větrání.

24. Při zřizování skladiště výbušnin musí být pamatováno na jeho větrání. Větrací otvory a průchody musí být lomené a nesmějí propouštět vodu. Otvory větracích zařízení musí být s obou stran přikryty hustou drátěnou sítí nebo dírkovaným plechem. Sít' nebo plech musí se podle potřeby čistit. Kromě toho je nutno skladiště podle potřeby pravidelně větrat, po případě umístit v něm hmoty pohlcující vlhkost, zabezpečené proti styku s uskladněnými výbušninami.

Vytápění.

25. Skladiště výbušnin se smí vytápět pouze teplým vzduchem nebo teplou vodou. Topná tělesa musí být hladká (bez žeber) a dostatečně zabezpečená proti styku s ukladěnými výbušninami.

Osvětlení a elektrické instalace.

26. Elektrické osvětlení skladiště výbušnin musí vyhovovat příslušným technickým normám. K osvětlování skladiště je dovoleno používat jen bezpečnostních elektrických svítilen nebo elektrických důlních lamp. Přípustné je též osvětlování světlomety postavenými venku před okny nebo před dveřmi skladiště.

27. Každé skladiště výbušnin, pokud není jiným způsobem chráněno proti blesku, musí být opatřeno hromosvodem vyhovujícím technickým normám. Kovové části skladiště výbušnin musí být uzemněny podle technických norem.

Nástroje a jiná zařízení.

28. Používání nářadí ze železa není ve skladištích výbušnin dovoleno. Nářadí musí být z materiálu, který nezpůsobuje jiskry (bronz, mosaz, nerez a pod.).

29. U skladiště prашných výbušnin (zejména černého prachu a pod.) se musí zamezit veškerému tření železa o železo nebo o kámen. Musí být proto všechny kovové součástky vystavené tření, zejména součástky dveří a oken, zhotoveny z kovu, který nezpůsobuje jiskry.

30. Železné části zařízení musí být chráněny prot

vlivu korose, zejména rzi. Všechny dřevěné části a zařízení ve skladišti výbušin musí být chráněny impregnačními nátěry proti ohni a hnilobě. Prostředky používané k této ochraně nesmějí vytvářet nebezpečné sloučeniny s uskladněnými výbušinami.

31. Orgán příslušný ke schválení skladiště výbušin může podle okolností určit, aby ve skladišti byl umístěn na sluneční straně spolehlivý teploměr, po případě aby byly zaznamenávány nejvyšší a nejnižší teploty.

b) Uskladňování výbušin.

Obsah skladišť.

32. Ve skladišti je dovoleno uskladňovat jen ty druhy výbušin a v takovém množství, jak je stanoveno ve výměru o schválení skladiště. V jednom skladišti (objektu) smí být nejvýše uskladněno 50.000 kg brisantních trhavin; výbušin typu amonolektrických trhavin a bezdýmného prachu — s výjimkou jemnozrnného bezdýmného prachu — smí být uskladněno nejvýše 100.000 kg a ve výjimečných případech se souhlasem ministerstva národní bezpečnosti a národní obrany nejvýše 150.000 kg.

33. Jsou-li v témže skladišti uloženy výbušiny různých druhů, musí být jednotlivé druhy výbušin uloženy odděleně podle povahy a množství uskladněných výbušin a musí být zřetelně označeny. Toto společně ukládání výbušin vyžaduje povolení orgánu příslušného ke schválení skladiště.

34. Jest nepřipustné v témže oddílu skladiště společně ukládat:

- a) černý prach a směsi jemu podobné s jakoukoli jinou výbušinou;
- b) výbušiny chlorečnanové (chlorátové a perchlorátové) s jakoukoli výbušinou obsahující ledek amonný;
- c) drobnozrnný a porovitý bezdýmný prach s jinými výbušinami;
- d) organické nitrolátky a estery kyseliny dusičné typu nitroglycerinu a s výbušinami je obsahujícími;
- e) hexogen a pentrit s jinými výbušinami;
- f) třaskaviny s jakoukoli jinou výbušinou;
- g) rozněcovadla a bleskovice s jakoukoli jinou výbušinou;
- h) ohňostrojné výrobky s jakoukoli výbušinou;
- ch) ostrou municí s jakoukoli jinou výbušinou.

35. Orgán příslušný ke schválení skladiště může povolit výjimku z ustanovení písm. g), pokud jde o společné ukládání rozbušek s jinými výbušinami (č. 12) nebo bleskovic s jinými výbušinami, vyjímaje rozbušky (§ 52 odst. 4 vyhlášky).

36. Výbušiny nesmějí být uskladňovány společně s látkami snadno vznětlivými.

Zacházení s výbušinami ve skladišti.

37. Ve skladišti musí být ukládány schrány (bedny, sudy a pod.) s výbušinami v potřebné vzdálenosti od stěn a nejvýše do dvojitých sloupců vedle sebe do výše 1.80 m, a to tak, aby se žádná schránka nemohla převrhnout nebo spadnout. Mezi dvojitými sloupci musí být ulička tak široká, aby ke každé schráně byl snadný přístup. Sudy musí být ukládány ležatě a nejvýše ve třech řadách nad sebou na dřevěných lištách a zajištěny

proti skutálení zárázkami. Schrány mohou být ukládány do polic nebo na dřevěné lišty.

38. Jsou-li výbušiny uskladňovány v pytlích, musí být podél vnitřních stěn místnosti skladiště ulička a prostor pro uskladňování výbušin musí být rozdělen uličkami na čtyři části.

39. Ve skladištích smějí být ukládány výbušiny jen v původních obalech předepsaných pro přepravu. Otevřen smí být jen jeden obal. Je-li ve skladišti uloženo několik druhů výbušin, smí být z každého druhu otevřen jen jeden obal. Tento otevřený obal musí být vhodně přikryt. Vracené výbušiny musí být ukládány do zvláštní schrány.

40. Zásoby výbušin musí být zpravidla spotřebovány v tom pořadí, jak byly do skladiště ukládány.

41. Uskladněné výbušiny typu dynamitu, střelné bavlny a bezdýmných prachů, u nichž uplynula od jejich výroby doba delší než 6 měsíců, musí být podle potřeby, nejméně však jednou do roka, odborně přezkoušeny na chemickou stálost. Ministerstvo chemického průmyslu může podle potřeby stanovit, že uvedené výbušiny podléhají odbornému přezkoušení již po kratší době. Přezkoušení provede závod nebo ústav určený ministerstvem chemického průmyslu. Vadná výbušina musí být ze skladiště odstraněna a vrácena výrobcí k přepracování nebo musí být odborně zničena.

42. Roztroušená výbušina musí být ihned pečlivě smetena, odnesena, po případě zničena.

43. V prostorech skladiště a jeho nejbližším okolí smějí být prováděny jen práce, jež patří k vlastnímu provozu skladiště. Ve skladišti se však nesmí provádět otevírání, zavírání, přebalování, vážení výbušin a jiné podobné práce.

44. Zvedání, nošení, pokládání a přeprava schrán musí se provádět s největší opatrností.

45. Práce ve skladištích výbušin smějí být svěřeny jen spolehlivým a zkušeným osobám v nezbytně nutném počtu. Ve skladištích černého prachu a třaskavin musí být postaráno o vhodné přezůvky.

46. Na vhodném místě ve skladišti musí být vyvěšeny nejdůležitější předpisy a pokyny o zacházení s výbušinami. Uvnitř skladiště musí být rovněž vyznačeno na zvláštní tabulce nejvyšší přípustné množství a druh výbušin.

47. Skladiště výbušin musí být zajištěno proti vloupání již svou výstavbou, stálým dozorem nebo jiným bezpečným způsobem. Není-li ve skladišti nikdo přítomen, musí být skladiště uzamčeno a okna zavřena. Klíče musí být uloženy na místě bezpečném před odcizením.

Čištění.

48. Skladiště výbušin musí být uvnitř i vně udržováno v dokonalém pořádku a čistotě. Totéž platí o okolí skladiště. U vchodu do skladiště výbušin musí být zařízení k čištění obuvi. Rovněž musí tam být vhodné čisticí náčiní (smeták, lopatka), vyhovující ustanovení č. 28.

49. Ve skladišti výbušin a v jeho blízkosti není dovoleno ukládat prázdné obaly, balící hmoty a jiné předměty, s výjimkou těch, jichž je třeba k provozu skladiště.

Opravy.

50. Při opravách a úpravách na skladištním objektu nebo uvnitř skladiště výbušin musí být výbušiny ze

skladiště odstraněny. Jde-li však o opravy, při nichž není nebezpečí výbuchu, lze od odstranění výbušnin ze skladiště upustit. Opravy musí se však konat za dozoru odborníka a za stálého střežení.

c) Zřizování podzemních skladišť výbušnin.

51. Podzemní skladiště výbušnin (t. j. skladiště přístupná štolou, jámou nebo jiným podzemním dílem)

v podnicích, které nepodléhají dozoru orgánů veřejné báňské správy, lze zřizovat jen výjimečně; tato skladiště musí být umístěna a uspořádána tak, aby byl proti účinkům výbuchu chráněn povrch, jiná skladiště výbušnin, pracoviště, důležitá podzemní zařízení a hlavní cesty pro chůzi, těžbu a větrání.

52. O zřizování těchto skladišť platí přiměřené zvláštní předpisy o zřizování skladišť výbušnin v hornictví.

ÚŘEDNÍ SDĚLENÍ

Z ministerstva vnitra.

Zřízení hlavní správy odbytu a zásobování.

Pro zjištění odbytu a zásobování místního hospodářství zřídilo ministerstvo vnitra hlavní správu odbytu a zásobování v Praze II, Opletalova ul. č. 36, telefon 343-45-8, s touto agendou:

I. odbor — odbytový — plánuje, bilancuje a zajišťuje odbyt výrobků místního průmyslu (zatímni umístění Praha I, Perlova 10, tel. 338-54-7, 322-36, 301-18).

II. odbor — zásobovací — sestavuje, jedná a zabezpečuje plán materiálně-technického zásobování za všechny složky ministerstva vnitra.

III. odbor — hospodářský — vykonává všeobecnou řídicí a kontrolní činnost nad národním podnikem Řemeslnické potřeby a připravuje reorganizaci odbytových a zásobovacích složek místního hospodářství.

Podniková správa zásobování a odbytu u ministerstva vnitra byla dnem 1. září 1952 zrušena.

Z národních výborů.

Obce Blansko a Olešná-Hořice — změna hranic katastrálních území.

Okresní národní výbor v Blansku schválil výměrem ze dne 10. září 1952, zn. III-045.1-3/9-1952, podle ustanovení § 18 odst. 1 dekretu č. 121/1945 Sb., ve znění vládního nařízení č. 116/1949 Sb., s účinností od 1. července 1952, změnu hranic katastrálních území obcí Blanska a Olešné-Hořic, jak se na ní souhlasně usnesly jejich místní národní výbory.

Uvedenou změnou přecházejí z kat. území obce Blanska do kat. území obce Olešné-Hořic p. p. č. 313, 315/1, 318/2, 390/1, 393/1, 393/2 a 393/3 o celkové výměře 2 ha, 82 a, 38 m², o kteroužto plochu se rozloha kat. území Blanska zmenšuje a kat. území Olešné-Hořic zvětšuje.

*

Krajský národní výbor v Plzni stanoví ve smyslu § 8 odst. 1 a 2 zákona č. 169/1949 Sb. den 1. března 1952 za rozhodný pro vojenský újezd Dobrá Voda.

CENOVÁ OPATŘENÍ

Státní maloobchodní cena slazeného tuku ve volném prodeji.

Ministerstvo vnitřního obchodu vyhlásilo výměrem ze dne 17. října 1952 č. j. 5630-5/384-1952 podle vládního usnesení ze dne 18. března 1952, o zásadách pro organizaci tvorby státních velkoobchodních a maloobchodních cen, státní maloobchodní cenu 35% slazeného tuku plněného do kelímků na volném trhu Kčs 220,— za 1 kg; maloobchodní srážka 1.4%. Státní maloobchodní cena 35% slazeného tuku ve 1/4 kg kelímku činí Kčs 55,—, v 1/2 kg kelímku činí Kčs 110,—. Státní velkoobchodní cenu slazeného tuku stanovilo ministerstvo potravinářského průmyslu výměrem ze dne 27. března 1951, č. j. 232-23.874/1951. Všeobecná daň je vyhlášena v sazebníku všeobecné daně oddíl A, pol. 4407; všeobecnou daň dodatkovou vyhlásí ministerstvo financí zvláštním výměrem.

Tento výměr nabyl účinnosti dnem 20. října 1952. 697

Maloobchodní cena dovezené konzervy z Rumunska „Kuře v hovězí polévce“.

Ministerstvo vnitřního obchodu stanovilo výměrem ze dne 17. října 1952 č. j. 5631-5/383-1952 podle

vládního usnesení ze dne 18. března 1952, o zásadách pro organizaci tvorby státních velkoobchodních a maloobchodních cen, maloobchodní cenu pro množství 9900 kusů konzervy „kuře v hovězí polévce“, dovezené z Rumunska, za 1 konservu o váze 1,5 kg btto Kčs 200,—; maloobchodní srážka 7%. Velkoobchodní cenu stanovilo ministerstvo zahraničního obchodu výměrem ze dne 2. září 1952, č. j. 084-440.857/52. Dodatkovou daň vyhlásí ministerstvo financí zvláštním výměrem. 698

Hračky z NDR — maloobchodní ceny.

Ministerstvo vnitřního obchodu stanovilo výměrem ze dne 23. září 1952 č. j. 5568-5/345-1952 podle vládního usnesení ze dne 18. března 1952, o zásadách pro organizaci tvorby státních velkoobchodních a maloobchodních cen, tyto maloobchodní ceny dřevěných hraček, dovezených z NDR:

	Kčs
1. pojízdný jeráb s traktorem č. 28/15 04-157-3	450,—
2. pojízdný jeráb s traktorem č. 26/50 04-157-4	220,—

Ceny se rozumějí za 1 kus.

Dodatková daň se odvádí podle výměru ministerstva financí ze dne 14. června 1952, č. j. 172/77.824/1952.

Výměr nabývá účinnosti dnem vyhlášení 679

Maloobchodní cena makaronů a špagetů.

Ministerstvo vnitřního obchodu stanovilo výměrem ze dne 1. října 1952 č. j. 5595-5/360-1952 podle vládního usnesení ze dne 18. března 1952, o zásadách pro organizaci tvorby státních velkoobchodních a maloobchodních cen, maloobchodní cenu nevaječných makaronů a špagetů v délce 48 cm, balených v půlkilogramových papírových sáčcích s tiskem, volného trhu Kčs 46,— za 1 kg. Maloobchodní srážka 2,1%.

Výměr nabyl účinnosti dnem 1. října 1952. 693

státní malo-
obchodní cena
za 1 kus Kčs

Okna a dveře pro volný trh — stanovení maloobchodních cen.

Státní úřad plánovací stanovil na návrh ministerstva vnitřního obchodu výměrem č. j. 6-43.2/74-1952 ze dne 8. září 1952 státní maloobchodní ceny dveří a oken pro volný trh takto:

státní malo-
obchodní cena
za 1 kus Kčs

1. TS/52 — pol. 410/01
Okno jednoduché 1kříd. vel. 80/60 cm z borového dřeva pod nátěr, bez dodání krycích lišt a parapet. prkna, okovaná, natřená základním nátěrem	375,—	12. TS/52 — pol. 001/031
dveře dtto jako předešlé, ale v horní třetině upravené pro zasklení, vel. 60/197 cm ve světl., okovaná, natřená základním nátěrem	1250,—
2. TS/52 — pol. 411/01
dtto, ale vel. 90/60 cm, nátěr	465,—	dtto, vel. 70/197 cm ve světl.	1350,—
3. TS/52 — pol. 101/01
Okno zdvojené 1kříd. vel. 60/90 cm z borového a smrkového dřeva pod nátěr bez dodání truhlíku na záclonu, bez krycích lišt a parapet. prkna, okovaná, natřená základním nátěrem	850,—	dtto, vel. 80/197 cm ve světl.	1450,—
4. TS/52 — pol. 105/01
dtto, ale vel. 60/120 cm	1000,—	18. TS/52
hoblovaná zárubeň pod nátěr do zdi 10 cm silné pro dveře ve světl. vel. 60/197 cm, základní nátěr	440,—
5. TS/52 — pol. 107/02
dtto, ale 2kříd. vel. 120/120 cm	1700,—	dtto vel. 70/197 cm	450,—
6. TS/52 — pol. 110/02
dtto, ale vel. 135/135 cm, 2kříd.	1850,—	14. V TS/52
hoblovaná zárubeň pod nátěr do zdi 17 cm silné pro dveře ve světlosti vel. 60/197 cm, základní nátěr	680,—
7. TS/52 — pol. 111/03
dtto, ale 3kříd. vel. 210/135 cm	2950,—	dtto vel. 70/197 cm	700,—
8. TS/52 — pol. 112/02
dtto, ale 2kříd. vel. 135/150 cm nátěr	1890,—	15. TS/52 — pol. 016/0111
dveře vnitřní 2náplňové vel. 65/197 cm ve světl. ze smrkového dřeva pod nátěr	1130,—
9. TS/52 — pol. 114/03
dtto, ale 3kříd. vel. 210/150 cm	3050,—	16. TS/52 — pol. 016/0112
dveře dtto, ale vel. 80—197 cm	1215,—
10. V TS/52 není uvedeno
dtto, ale 4kříd. vel. 210/150 cm s ventilačním křídlem	3620,—	17. TS/52 — pol. 016/0212
dveře dtto jako předešlé, ale horní část upravena pro zasklení, okovaná, základ. natřená	1200,—
11. TS/52 — pol. 001/011
dveře hladké překližkované pod nátěr vel. 60/197 cm ve světl., okovaná, natřená základním nátěrem	1160,—	18. TS/52 — pol. 022/0211
dveře vchodové 1kříd. pod nátěr vel. 85/210 cm ve světl., v horní části s otvorem pro zasklení, okovaná, natřená zákl. nátěrem	1970,—
12. dtto, vel. 70/197 cm ve světl.	1250,—	19. TS/52 — pol. 009/011
dodání truhlář. hoblovaného rámu k výše uvedeným dveřím, základ. nátěr	360,—
dtto, vel. 80/197 cm ve světl.	1350,—	20. TS/52 — pol. 008/011
dodání hoblované fošnové zárubně z měkkého dřeva pod nátěr vel. 65/197 cm do zdi 10 cm silné včetně krycích lišt, základ. nátěr	450,—
		21. TS/52 — pol. 008/012
dtto, ale vel. 80/197 cm, zákl. nátěr	460,—
		22. V TS/52 není uvedeno
dtto, ale do zdi 17 cm silné, vel. 80/197 cm, zákl. nátěr	710,—
		23. V TS/52 není uvedeno
dveřní prahy z bukového dřeva bez dodání šroubů do dřeva:	
		vel. 65/8,5 cm	22,—
		vel. 80/8,5 cm	25,—
		vel. 80/13,7 cm	42,—

629

Vydavatel: Ministerstvo vnitra v Praze. — **Vedoucí redakce:** Jaroslav Jarý. — **Tiskne:** Státní tiskárna n. p. 01 v Praze III, Karmelitská 6. — **Redakce:** Praha VII, tř. Obránců míru č. 81. Telefon č. 778-41, linka 14. — **Administrace:** Praha III, Tržiště č. 9. Telefon č. 667-41—48. — **Předplatné** na celý rok Kčs 300,—, na půl roku Kčs 150,—, na čtvrt roku Kčs 75,—, měsíčně Kčs 25,—. Předplácet lze na dobu nejméně čtvrt roku, vždy jen od 1. každého měsíce. — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého měsíce, nejpozději 8 dní před stanoveným datem. — **Frankované reklamy** se uznávají jen, dojdou-li do 8 dnů po vydání reklamovaného čísla. — **Účet Státní banky** čs. 108.011. — **Novinová sazba** povolena okrskovým poštovním úřadem Praha 022, č. 309 458-Tes 51. — **Dohlédací poštovní úřad** Praha 022.